

Publicerad 2016-10-19 19:19 av Thestream

Klagan från ett barn

Jag är ett barn som klagar, skriker och gråter precis när jag vill,
när jag vill, när jag vill, när jag vill.

Min far är en sån som tycker uppfostran funkar bäst genom att gapa och skrika.

När jag skriker tillbaks blir han tvärförbannad, galen och vild.

Lika vild, lika vild, lika vild varje gång.

Jag fick lära mig tidigt att man ska straffas när man gör fel.

Men varför ska vi alltid använda våra muskler för att bestämma.

Kan vi inte bara göra det som känns rätt, för oss alla.

Att älska och acceptera den värld och omgivning som vi befinner oss i.

Jag är trött på stereotyper och att allt måste vara som det varit.

Att en man alltid måste vara stark och aldrig får gråta.

Att styrka är för dem flesta den tid man spenderar på gym.

Att jag ofta skäms över mig själv fast jag vet att jag är grym.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thestream med Poeter.se id #56095 innehar upphovsrätten